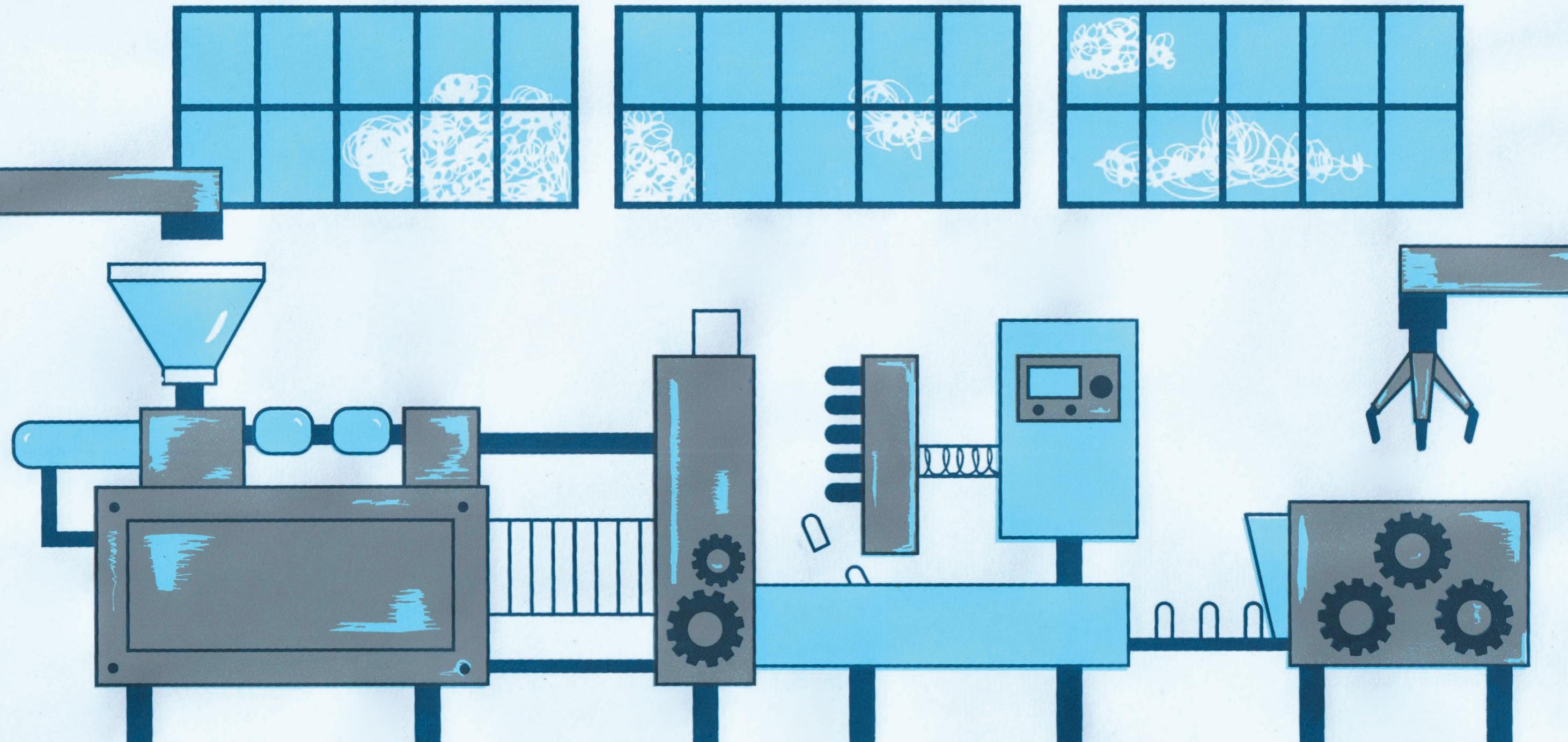

Què sóc i on vaig?

A colorful illustration of a pigeon standing on a grassy hill under a blue sky. The pigeon is grey with a green patch on its wing and a red patch on its neck. It is standing on a white, curved surface that looks like a large bone or a shell. In the background, there are blue hills and a clear blue sky.

Esther Castillo Fa

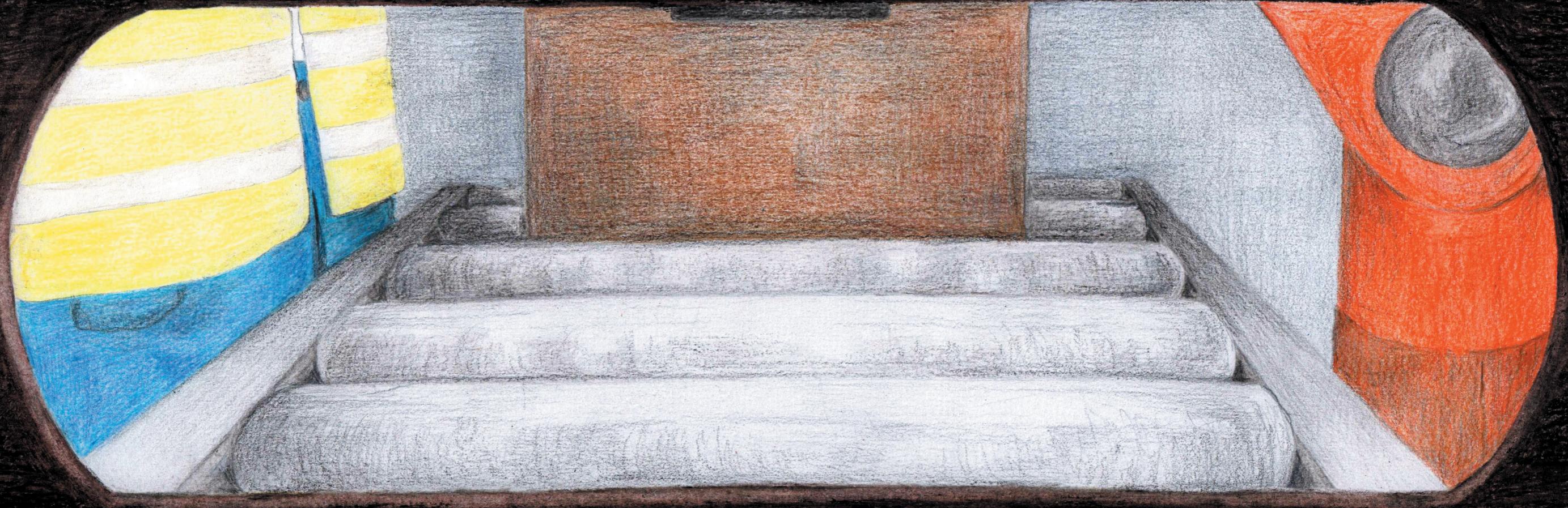

Què sóc i on vaig?

Tu diràs...

Escrit i il·lustrat per Esther Castillo Fa.

València, 2021.

La meua història comença en un lloc sorollós, fred,
mecànic i gens agradable.

Després d'uns quants viatges i temps d'espera,
arribà el dia en què em van elegir!

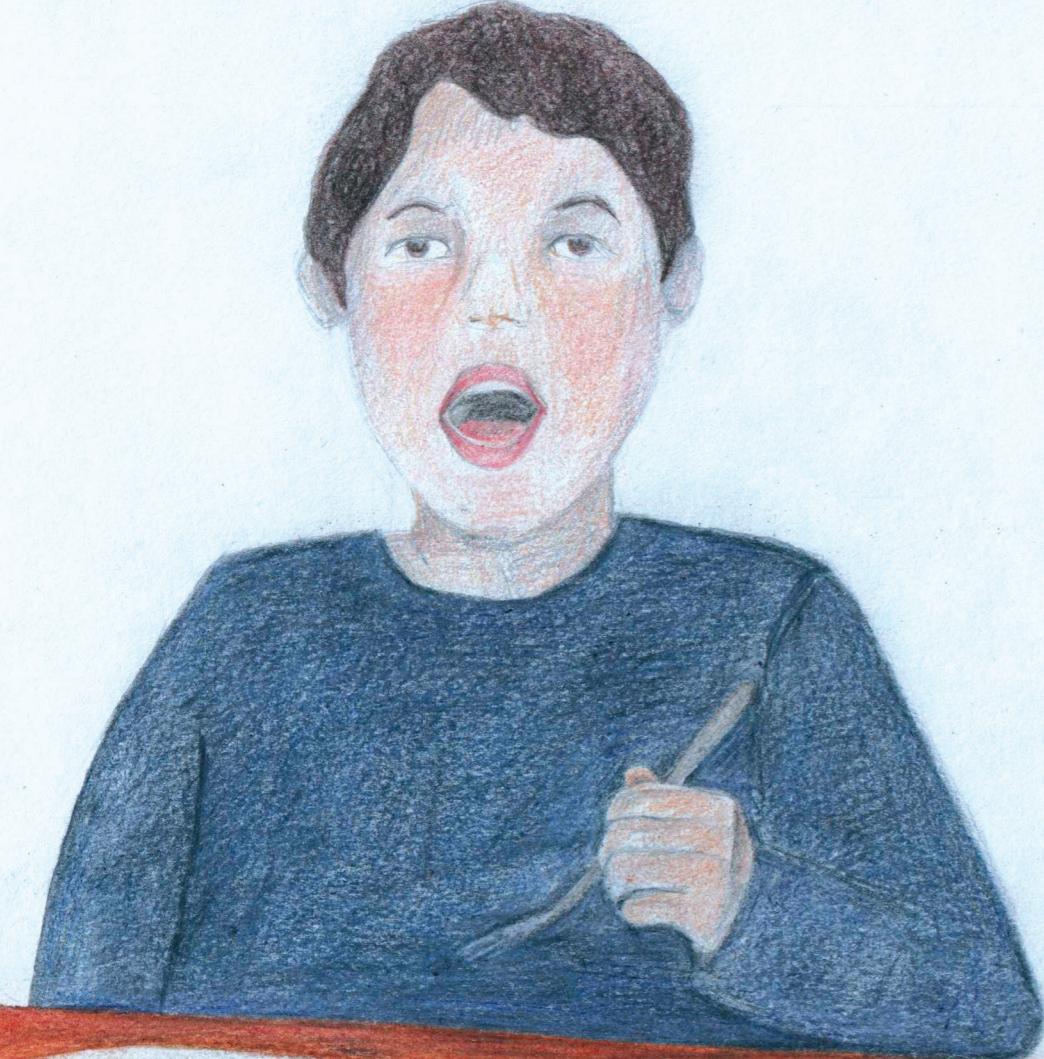

No podia estar més content! Ara formava part d'una família.

A colorful illustration depicting a family moment. On the left, a woman with long dark hair sits on a blue sofa, looking towards the right. Next to her, a young boy in a red and green shirt looks up at her. To the right, a young girl with short brown hair also looks up. In the foreground, a brown horse with a tuft of hair on its forehead stands facing the left. The background features a bookshelf filled with books and a small teddy bear on a shelf. A window with orange vertical blinds is visible behind the sofa.

Passarem molts moments junts.

Però sabia que no devia agafar-los afecte,
el meu viatge havia d'acabar prompte.

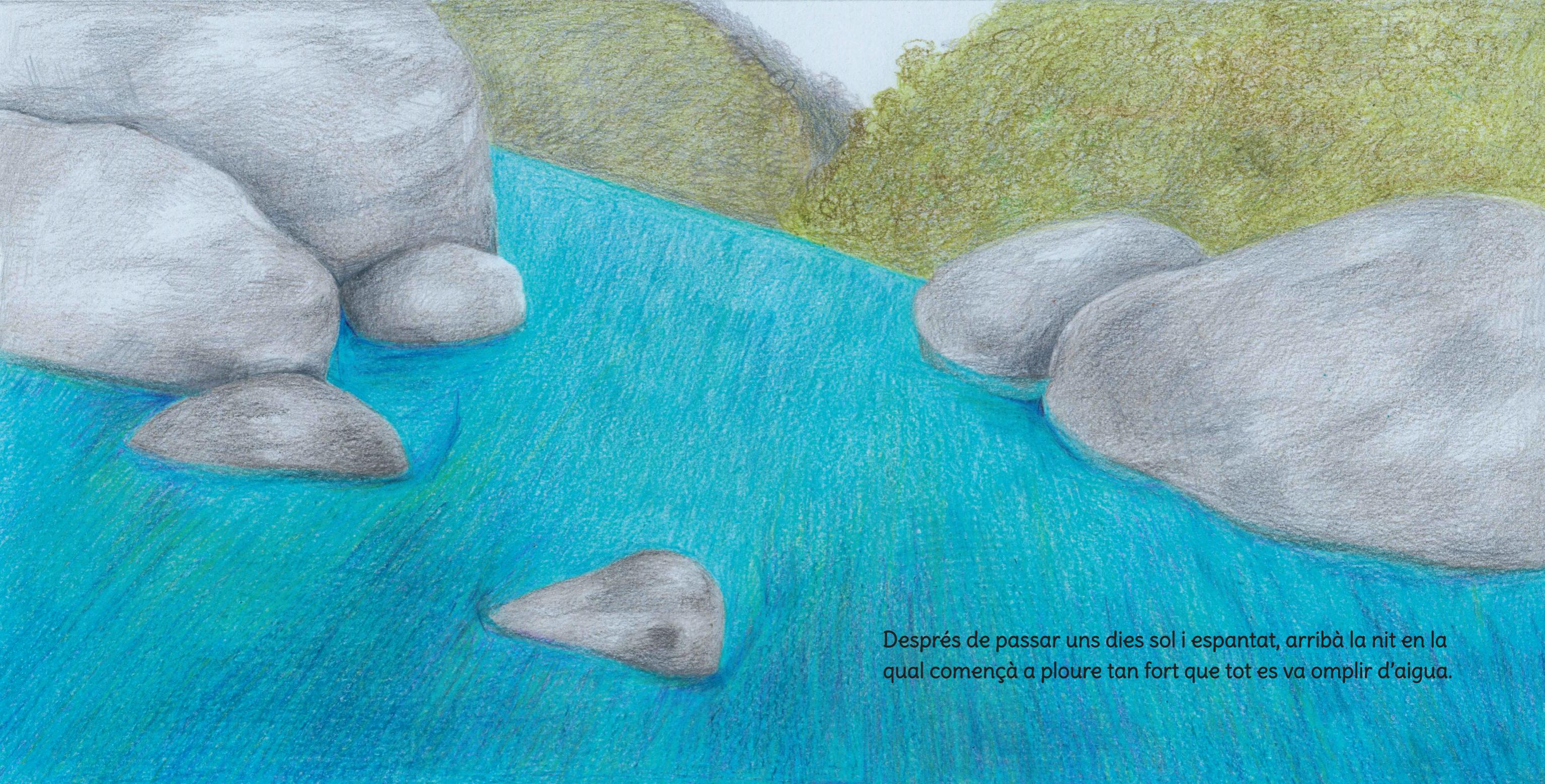

Un dia vam anar d'excursió a la muntanya.

A detailed illustration of a forest scene. The foreground features several tall, slender trees with dark brown trunks and intricate root systems. Sunlight filters through the dense canopy of green leaves above, creating bright highlights and shadows. The background is filled with more trees, their branches and leaves forming a complex, textured pattern against a light blue sky.

Feia un dia fantàstic, o això em va paréixer
fins que em van abandonar.

Després de passar uns dies sol i espantat, arribà la nit en la qual començà a ploure tan fort que tot es va omplir d'aigua.

El riu desembocà en l'oceà, on vaig trobar a alguns com jo.
Cadascú anava pel seu compte i sense rumb.

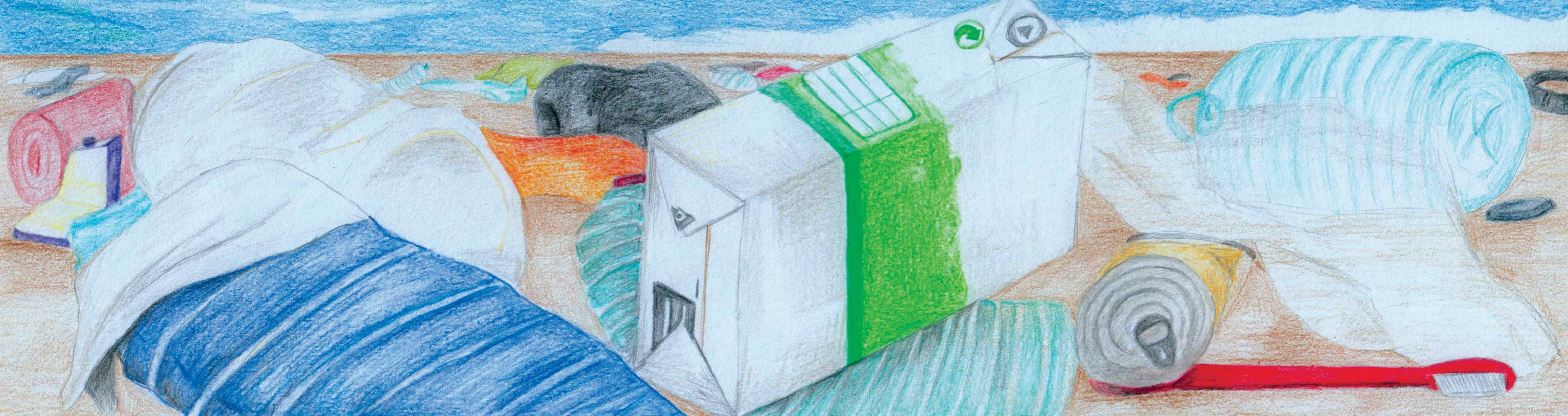

De seguida em vaig adonar que aquell no era el meu lloc.

Em sentia molt trist. Sabia que la meua presència no era bona per a aquell ecosistema, però no podia eixir d'allí.

En aquest punt del viatge em troava cansat, desconcertat,
el meu cos estava desgastat i deformat.

Vaig despertar la curiositat d'algú i se'm va emportar
pensant que era menjar.

Però em soltà, i la caiguda es produí en un lloc ple de gent,
gent que passava per damunt i em feia mal.

Quan pensava que aquell era el meu destí...
algú es fixà en mi!

I em va portar a casa, amb els meus,
per tal de començar una nova vida.

